

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:35	6:55	
8:36	6:45	בית שמש
8:36	7:03	בני ברק
8:36	6:58	חיפה
8:34	6:55	טבריה
8:34	6:42	יבנאל
8:34	6:47	ירושלים
8:35	7:54	מודיעין עילית
8:34	6:53	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 14, גליון 47 (715)

פרשת עקב, כ"ב אב, שנת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק ד'

שיעורים בסדרון: נ"ך: איוב כ"א | בבלי: עבודה זרה נ"ט | ירושלמי: כתובות נ' | תוספתא: קרבנות ט' | רמב"ם: שלוחין ושותפין ה'

מוהרא"ש מספר

ביחד בגן עדן

הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדיל מרימנוב זי"ע, בהיותו אברך צעיר ישב כל היום וכל הלילה בבית המדרש ולמד תורה ברשות אשתו הצדקת, והיא היתה מביאה לו אכל פעם ביום לבית המדרש שיאכל, וכדי שלא יצטרך לבטל מתורה ועבודת השם יתברך.

ויהי היום, היא הלכה לקנות לחם כדרכה, ויען שהיתה חביבת פבר הרבה חובות בכל החניות, לא רצו למפור לה, כי אמרו: "את חביבת פבר הרבה כסף", ובין כך, עבר יום אחר יום ולא היה לה מה להביא לבעלה הקדוש

<<<<

מילה של התחזקות

ראה להיות חזק בלמוד גמרא, בשלומדים את הגמרא הקדושה הקליפות והמשחיתים נשרפים, הם נהיים בטלים ומבטלים בעפרא דארעא. מוהרא"ש מביא אין ספור פעמים את דברי חכמינו זכרונם לברכה שאומרים (ירושלמי ראש השנה ד, ח): "ביון שקבלתם עליכם עול תורה", בשאדם מקבל על עצמו ללמוד את התורה הקדושה, הפונה שמתחילים לומר את המלים של התורה, לוקחים גמרא ואומרים את המלים של הגמרא - "מעלה אני עליכם באילו לא חטאתם מימיכם".

תתחיל היום ללמוד גמרא, תאמר את המלים אפילו בלי הבנה. היום בערב הוא יום ההולולא של הרב מבעלזא, הרב הקדוש רבי אהרן זכותו יגן עלינו, יש לנו פאן בקריה נכד של הגבאי מהרב הקדוש מבעלזא זכותו יגן עלינו, הוא תמיד אומר לי שסבא שלו הגבאי תמיד אומר שכאשר היו אומרים לרב שבוע טוב, הרב ענה: "שבוע טוב זה דף גמרא", בלי גמרא לא יכולים להיות שבוע טוב. (עצתו אמונה עקב תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

והיה עקב תשמעון, ושמר ה' אלקיך לך את הברית. רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קסט) כשאדם שמח השם יתברך בעצמו ושמר עליו מפגם הברית, כי העברה של פגם הברית רחמנא לצלן מגיעה רק מעצבות, מרירות ודפאון, כמו שרואים שהקלפה שגורמת לאדם לחטא בעברה זו נקראת 'לילית' מלשון יללה - בכי. מפרש רבנו בזה את הפסוק והיה עקב תשמעון, ושמר ה' אלקיך לך את הברית, חכמינו הקדושים אומרים (ויקרא רבה יא, ז): 'והיה' זה לשון שמחה, אומר הפסוק: 'והיה' - אם אדם שמח, אז: 'ושמר ה' אלקיך לך את הברית' - השם יתברך בעצמו ושמר עליו מעבירות.

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן סימן קכט) "עקר התגברות התאונה הידוע, הוא רק מחמת עצבות ומרה שחורה, וצריכין להתגבר בכל עז להיות אף שמח תמיד". עוד אומר רבינו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מח): "שתכף כשאדם רוצה לקנס בעבודתו יתברך, אזי תכף היא עברה גדולה כשיש לו עצבות חס ושלום, כי עצבות היא סטרא אחרא, והשם יתברך שובא אותה".

היצר הרע רוצה דבר אחד, להפיל את האדם לעצבות, לאבוד עשתונות, ליאוש, כדי שאחר כך האדם יפול לעברות רחמנא לצלן, לכן צריכים להיות בשמחה. עם מה אני יכול להיות שמח? שאני יהודי, שאני שומר שבת. חכמינו הקדושים אומרים (שמות רבה, פרשה כה, יב) אם תזכו לשמר שבת מעלה אני עליכם כאלו שמרתם כל המצוות שבתורה, ואם חללתם אותה מעלה אני עליכם כאלו חללתם כל המצוות; אני שמח עם המצוות והמעשים טובים שאני עושה, אדם ששמח הוא במצב רוח טוב, מסתלקות ממנו כל התאוות וכל הבעיות.

ואמר: אפלו כשנופלין לפעמים לתוך רפש וטיט, שקשה לו מאד לצאת משם, רבינו נותן עצה: צועקין וצועקין וצועקין!

ואמר בלשון אשכנזי בזה הלשון, רבנו דבר באידיש ורבי נתן כתב הכל בלשון הקדש, וכשה הגיע לשיחה טובה, מביא רבי נתן איך רבנו אמר זאת באידיש: און אפלו אז מ'פאלט אין א בלאטע אריין, שרייט מען, און מ'שרייט און מ'שרייט", (אפלו כשנופלין לפעמים לתוך רפש וטיט, צועקין וצועקין וצועקין), והגביה ידי קצת ולא אמר יותר.

רבנו נותן לנו פאן עצה, מה לעשות כשנופלים לעברות רחמנא לצלן, שנצטק אל השם יתברך, ואמר, שלענין המחשבות והבלבולים שמבלבלין לאדם בענין זה, שדיה לצרה בשעתה (ברכות ט): ולא יבלבל עצמו כלל בענין זה לא קדם ולא אחר כך, שאדם לא יתבלבל מהמחשבות והבלבולים שלו, תשפח מה שהיה, תתחיל פעת מהתחלה.

רבנו אמר (חיי מוהר"ן סימן תלז) כשאדם מדבר אל השם יתברך, שיגיד: "היום אני מתחיל לדבק בך", רבונו של עולם אני מתחיל מעכשיו, מה שהיה היה, אני הולך מעכשיו להיות יהודי פשר, אני הולך מעכשיו להתחיל להגיע לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה וערבית, מעכשיו אני הולך להתנהג כמו שצריך.

יעזר השם יתברך שנצית לרבנו, ואם נפלת לתוך בוץ אבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם תוציא אותי מהבץ", רבונו של עולם אני פבר הולך להיות טוב", כך נזכה שנוכל להתכונן לימים הנוראים כמו שצריך.

(אשר היה אל יואל, עקב תשפ"ב)

סְפּוּרֵי סִבְתָּא

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יוֹם א' פֶּרֶשֶׁת עֶקֶב, ט"ז מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכָבוֹד ... גִּירוֹ יֵאָר

אִם אַתָּה מִחְפֵּשׁ עֲצוֹת לְבִטְחוֹן עֲצָמִי, אִם אַתָּה מִחְפֵּשׁ עֲצוֹת אֵיךְ לְהִתְפַּטֵּר מִהִתְקַפֵּי חֲרָדוֹת – דַּע לָךְ שֶׁכָּל הָעֲצוֹת שֵׁיתֵנוּ לָךְ, חוּץ מִהָאֱמוּנָה – הֵן סְפּוּרֵי סִבְתָּא. כִּי רַבִּינוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ו חֶלֶק ב', סִימָן ה'): "הָעֶקֶר הוּא הָאֱמוּנָה, וְצִרִיף כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ וְלַחְזֹק אֶת עֲצָמוֹ בָּאֱמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים, שֵׁישׁ לָהֶם מְכוֹת מִפְּלֹאוֹת, וְהֵם סוֹבְלִים הַחֲלָאִים רַק בְּשִׁבִּיל נְפִילַת הָאֱמוּנָה", רַבִּנוּ מְדַבֵּר עַל מַחְלוֹת נִפְשִׁיּוֹת, "יְסוּרֵי הַנֶּפֶשׁ" שְׁאֵנִישִׁים סוֹבְלִים. רַבִּנוּ אוֹמֵר: "כִּי עַל יְדֵי נְפִילַת הָאֱמוּנָה, בָּאִים מְכוֹת מִפְּלֹאוֹת, שְׁאֵין מוֹעִיל לָהֶם לֹא רְפוּאוֹת, וְלֹא תַפְלָה, וְלֹא זְכוּת אָבוֹת", הַכּוֹנֵה עַל יְסוּרִים שְׁאֵנִישִׁים סוֹבְלִים מִכָּל סוּגֵי יְסוּרֵי הַנֶּפֶשׁ; זֶה מִיִּסֵּר אוֹתָם מִבִּפְנִים – כָּל אֶחָד עִם הַמַּחְשְׁבוֹת הָרְעוּת שֶׁלוֹ, וְהַרְפוּאָה הִיחִידָה לָזֶה הוּא אֱמוּנָה.

תִּשְׁתַּיֵּר לְעֶצְמְךָ אֶת הַנִּגּוֹן שְׁמוֹהֲרָא שֶׁזָכְרָנוּ לְבִרְכָּה הַלְחִין עַל הַמְּלִים: "מִמָּלָא כָּל עֲלָמִין, וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְבוֹתוֹף כָּל עֲלָמִין, אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם", מוֹהֲרָא שֶׁ הַלְחִין אֶת זֶה כִּשְׁהוּא הִיָּה הוֹלֵךְ בִּיעֵר בְּשָׁנוֹת נְעוּרָיו, הוּא פָּחַד לִהְיוֹת לְבַד בִּיעֵר, מִהֶחֱיוֹת וְכוּ', הִיָּה לוֹ מְאֹד קֶשֶׁה בְּהִתְחַלָּה, אֲזִי הוּא הִיָּה שָׂר לְעֶצְמוֹ: "מִמָּלָא כָּל עֲלָמִין, וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְבוֹתוֹף כָּל עֲלָמִין, אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם", הוּא חָזַר עַל זֶה אֵין סֵפֶר פְּעָמִים, עַד שֶׁהוּא כָּבֵר לֹא פָּחַד מֵאֶף אֶחָד, מִזֶּה נִהְיָה הַנִּגּוֹן הַיָּפֶה עַל מִילִים אֲלוֹ.

כֵּן תַּעֲשֶׂה, תִּשְׁתַּיֵּר אֶת הַמְּלִים הָאֵלֶּן, וְתִשְׁתַּיֵּר לְעֶצְמְךָ נִגּוֹן אֱמוּנָה, תִּשְׁתַּיֵּר לְעֶצְמְךָ: 'הַשֵּׁם נִמְצָא כָּאֵן, הַשֵּׁם אֵתִי, הַשֵּׁם שׁוֹמֵר עָלַי, אֶף אֶחָד לֹא יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לִי כָלוּם, יִהְיֶה טוֹב', תִּשְׁגוֹן אֱמוּנָה כֵּן הִתְקַפֵּי הַחֲרָדוֹת יִסְתַּלְקוּ, כִּי כִשְׁאֲדָם מְכַנִּים בְּתוֹכָם אֱמוּנָה – יֵשׁ לוֹ חַיִּים רְגוּעִים.

אֲנַחְנוּ כָּבֵר מִתְכוֹנְנִים לְנִסְיָה שְׁלָנוּ לְאוּמָן, לִהְיוֹת אֶצֶל רַבִּנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּעוֹד שְׁלוֹשִׁים וְתֵשַׁע יָמִים אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְאוּמָן; אֵל תִּשְׁכַּח לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה בְּכָל יוֹם, תִּבְקֶשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּגְיַע בְּשָׁלוֹם עִם הַמַּזְוָדוֹת וְשֶׁהִלֵּל יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת. נִכוֹן, מִתְכַּפְּרִים דְּבָרִים גְּדוֹלִים בְּטִלְטוּלֵי הַדָּרָךְ, נִכוֹן שֶׁרַבִּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ו חֶלֶק ב', סִימָן ה'): "כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִהֶרֶב כִּי אִם עַל יְדֵי טְרָחוֹת וְיִגִּיעוֹת", אֲבָל צִרִיף תַּפִּילָה, כִּי רַק בְּתַפְלָה מְגִיעִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה עֶקֶב תִּשְׁפ"ה)

סֵפֶר הַמַּדּוֹת תַּפִּילָה

פג. לְפַעְמִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין מְקַבֵּל תַּפְלַת הַצַּדִּיק, כִּשְׁמִתְפַּלֵּל עַל אֵיזָה אָדָם, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדַע, שִׁימְשִׁיף זֶה הָאָדָם לְאַחַר זְמַן אֶת הַצַּדִּיק בְּחֻטָּאִים מִחֻטָּאִיו.

פד. אֵין הַמַּחְשְׁבָה הוֹלֶכֶת אֶלָּא אַחֵר הָעוֹבֵד. (פְּרוּשׁ, מִי שְׁעוֹבֵד הַשֵּׁם, אַחֲרָיו הוֹלְכִים וְנִמְשָׁכִים הַמַּחְשְׁבוֹת לְבַלְבֵּל יוֹתֵר מִשְׁאֵר בְּנֵי אָדָם, וְזֶהוּ אֵין הַמַּחְשְׁבָה הוֹלֶכֶת אֶלָּא אַחֵר הָעוֹבֵד). חז"ל אוֹמְרִים (יְבָמוֹת מ"ו:) שֶׁמַּחְשְׁבָה פְּסוּלָה בַּעַת הַקְרִבָּה קִרְבָּן נִחְשָׁבֶת רַק אֶצֶל הָ"עוֹבֵד" – כְּלוּמָר אֶצֶל הַבָּהוּן שֶׁמַּבְצֵעַ אֶת הָעֲבוּדָה, שְׁאֵם הוּא חוֹשֵׁב מַחְשְׁבָה שֶׁיִּכּוֹל לְפַסֵּל אֶת הַקִּרְבָּן. רַבִּנוּ ז"ל מְפָרֵשׁ אֶת זֶה כֵּן: "עוֹבֵד" הַכּוֹנֵה לְאָדָם שְׁעוֹבֵד אֶת ה', דְּהִינוּ מִתְאַמֵּץ בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם. דּוֹקֵא אֶצֶל אָדָם כֵּזֶה – שֶׁשׁוּאֵף לְהִתְקַדֵּשׁ וּלְהִתְעַלּוֹת – יִנְסוּ לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ עִם מַחְשְׁבוֹת לֹא טוֹבוֹת, יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אֶצֶל אָדָם רָגִיל.

לֵאכּוֹל. וְיִהְיֶה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, אֲזִיזָה חֵיל וְהִלָּכָה לְמֵאֲפִיָּה וּבִקְשָׁה מִהָאוּפָה שֵׁיתֵנוּ לָהּ לֶחֶם אֶחָד, כִּי בַּעֲלָה הַקְדוּשׁ כָּבֵר יוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא אָכַל, וְלֹא רָצָה הָאוּפָה לִתֵּן לָהּ עַל הַקֶּפֶה, כִּי אָמַר, בְּמָה אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁתִּשְׁלָמִי לִי?

וְהִתְחִילָה לְבָכּוֹת מְאֹד, וְהִתְחַנְנָה אֵלָיו שִׁיחֹס וִירַחֵם עָלֶיהָ וְעַל בַּעֲלָהּ, כִּי הִיא לֹא יוֹכֵלָה לְסַבֵּל כִּי בַּעֲלָה כָּבֵר לֹא אָכַל שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְהָאוּפָה אָמַר לָהּ: "אֲנִי נוֹתֵן לָךְ מִתְּנָה לֶחֶם אֶחָד, בְּתֵנָאִי שְׂאֵת מוֹכֶרֶת לִי אֶת כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלָךְ"!

וּבְתַחֲלָה יִרְאֶה לְהַבְטִיחַ כְּזֹאת, וּלְבַסּוֹף הִסְכִּימָה בְּלֵב שָׁלֵם, וְחִתְמָה לוֹ עַל זֶה שְׁטֵר, וְכֹאשֶׁר קִבְּלָה אֶת הַלֶּחֶם מִהֶרָה לְרוּץ כָּל עוֹד נִפְשָׁה בְּאֶפֶה וְהִגִּיעָה לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּמִצָּאָה אֶת בַּעֲלָה חֲלֹשׁ מְאֹד, וְתַכָּף וּמִיד כִּשְׁהִבִּיָּאָה אֶת הַלֶּחֶם נִטַּל אֶת יָדָיו הָרַב הַקְדוּשׁ מִרִּימָנוּב זי"ע וְאָכַל אֶת הַלֶּחֶם שֶׁהִבִּיָּאָה אֵשֶׁתּוֹ, וְאָמַר לָהּ: "דַּעִי לָךְ אִם לֹא הִיִּית מְבִיָּאָה לִי עֲכָשׁוֹ הִיִּיתִי גוֹזַע מֵרַעֲב, רַחֲמָנָא לִיצְלָן".

וּבִינְתָּיִם יִשְׁבָּה מִמּוּלוֹ בַּעַת אֲכִילָתוֹ, וּבְכַתָּה מְאֹד, וְשָׁאֵל אוֹתָהּ בַּעֲלָה הַקְדוּשׁ: "לָמָּה אַתָּה בּוֹכָה"? עֲנָתָה וְאָמְרָה לְבַעֲלָה הַקְדוּשׁ: "דַּעִי לָךְ! שְׁמִכְרָתִי אֶת כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלִי בְּשִׁבִּיל הַלֶּחֶם הַזֶּה, וְעַכְשָׁו מַה יִּהְיֶה אֵתִי"? עֲנָה וְאָמַר לָהּ הָרַב הַקְדוּשׁ: "אֵל תִּדְאָגִי כָלֵל, בְּשִׁבִּיל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁמִסְרָתָ אֶת נִפְשְׁךָ שִׁיְהִיָּה לִי מַה לֵּאכּוֹל, תִּהְיִי בִּיחָד בְּמַחֲצִיטִי בְּגֵן עֵדֶן".

וְכֵן זָכְתָה שְׂאֵחֵר הַסְתַּלְקוּתָהּ הִיא נִטְמָנָה עַל יַד בַּעֲלָה בְּאֶהֱל אֶחָד, מַה שֶׁלֹּא הִיָּה נִהוּג בַּיָּמִים הָהֵם לְקַבּוֹר אֶת הָרַבָּנִית עַל יַד הַצַּדִּיק, וְזֶה הִיָּה רִמְזָן נִכוֹן שֶׁהִיא זָכְתָה לִהְיוֹת אֵתוֹ עִמּוֹ בְּגֵן עֵדֶן בְּמַחֲצִיטָה אַחֲת.

חז"ל אוֹמְרִים (בְּרָכוֹת יז ע"א): 'גְּדוֹלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְטִיחוֹן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכוּ', נָשִׁים בְּמֵאִי זִכְיִין? בְּאֶקְרוּיָי בְּנִיָּהוּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא וּבְאַתְנוּיָי גְּבִרְיָהוּ בִּי רַבְּנָן וְנִטְרִין לְגְבִרְיָהוּ עַד דְּאָתוּ מִבֵּי רַבְּנָן' [נָשִׁים בְּמָה זּוֹכוֹת? בְּקִרְיָאֵת בְּנִיָּהוּ בְּבֵית הַכְּנִסֶּת, וּבְלִמּוּד בַּעֲלִיָּהוּ בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ, וּבְכַךְ שֶׁמִּמִּתִּינוֹת לְבַעֲלִיָּהוּ עַד שְׁבָאִים מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ].

אֵין לְתַאֵר כָּלֵל אֶת מַעֲלַת אִשָּׁה שְׁזוֹכָה לַעֲזֹר לְבַעֲלָה בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִסְיַע לוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וּבִקְיוּם מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲזִי יֵשׁ לָהּ חֶלֶק שְׁוֶה בְּשׁוֹה בְּעֲבוּדָתוֹ, וְתִזְכָּה לְדְבָרִים גְּדוֹלִים וּגְבוּהִים בָּזֶה וּבְבָא לְנֶצַח, אֲשֶׁרִי לָהּ! וְאִדְרָבָה! לְפִי דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים שְׁכָרָה הִרְבֵּה יוֹתֵר מִבַּעֲלָה כְּמֵאֲמָרָם כִּי בָזֶה שֶׁהָאִשָּׁה מוֹסֶרֶת אֶת נִפְשָׁה לְהַכִּין אֶת הַיְלָדִים שֶׁיִּלְכּוּ לְלַמֵּד בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּמִזְרֹזֹת אֶת בַּעֲלָה שֶׁיִּלְמַד תּוֹרָה, וּמַחֲכָה לוֹ עַד שֶׁיִּחְזֹר, וְאִינָה מִתְרַעֲמֶת שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, אִדְרָבָה! הִיא שְׂמַחָה וְעֵלִיזָה כָּל כָּךְ - שְׁכָרָה רַב מְאֹד.

כְּשִׁאוּמְרִים שֶׁהָאִשָּׁה מְקַבֵּלַת חֶלֶק וְשִׁכָּר שְׁוֶה וְשׁוֹה כְּמוֹ הַבַּעַל, הַכּוֹנֵה הִיא לֹא שְׁכָל אֶחָד מֵהֶם מְקַבֵּל רַק חֲצִי, שְׁבִיזָה שֶׁהִיא עוֹזֶרֶת לְבַעַל אֲזִי נִגְרַע מִשְׁכָּר הַבַּעַל אֶת חֶלֶק הַשְּׁכָר הַמְּגִיעַ לָהּ, וְהִיא טְעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים

מה עושים כשההורים רבים ביניהם?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני משתדל לא להפריע לראש הישיבה סתם כך, אבל זה כבר סוף העולם, ההורים שלי לא מדברים ביניהם כבר זמן רב, וילאט לאט זה הולך ומחמיר, עד שכבר מתחילים לדרוש גט רחמנא לצלן, אני לא יודע אם זה באמת יגיע עד כדי כך רחוק, אבל המצב בבית מאד קשה ומתוח, אני לא יודע מה האחים שלי חושבים, אבל אני רק רוצה לברך.

אם ראש הישיבה שליט"א יכול לעזור לי במשהו, כי אני מרגיש שאני לא יכול יותר. לאבא שלי אין עם מי לדבר, ולכן הוא מספר לי הכל, האמת היא שהוא לא צריך לספר לי כלום, אני במילא מרגיש את זה בבית.

תודה על כל השיעורים והחיוזקים, אני מתפלל בכל יום על ראש הישיבה שליט"א.

ישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת ואתחנן, י' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ה

יקירי ... גרו יאיר

הצער של ילדים שרואים את ההורים רבים הוא כל כך נורא, אפשר להשתגע מזה, זה כאב נורא, שאי אפשר לסבול; כואב לי מאד לשמוע את הפאב שלך ולראות איך אתה מתיסר.

מאד אבקש ממך שלא תתערב וחס ושלום שלא תקח צד במחלוקת, אתה תכבד את שניהם, ובזכות מצות כיבוד אב ואם - אתה תמצא את השידוך שלך ותחיה בשלום ובאהבה.

גם תתפלל עליהם, תבקש מהשם יתברך עליהם; שיהיו אהבה ושלום, כי תפילה חזקה כל כך, בתפלה אפשר להפוך הכל, בתפלה אפשר לקבל בית יפה ומתוק עם שלום ואהבה.

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

(עצתו אמונה ואתחנן תשפ"ה)

תשלא.

וכשנסע רבנו ז"ל, התחילו לרוץ אחרי העגלה רבי נתן ורבי נפתלי והאיש, שעמד על יד הגשר. ורצו, עד שנעלמה העגלה מעיניהם, כי נסעה במהירות.

ואז חזרו, ועדיין לא התפללו שחרית. ומשם עד העיר הוא מרחק כמה קילומטרים, והשם יתברך הזמין להם עגלה, שנסעה העירה, ועלו ונסעו עמה והתפללו.

תשלב.

אחר כך נסעו העשירים מאנשי-שולמנו אל עיר מאהלוב ולקחו עמם את רבי נתן (עין לעיל סימן תשכח).

וכשבא אל בית חותנו, פגשו כבר שמה, כי חזר חותנו. והראה לו פנים זועפות, כי לא היתה רוחו נוחה כלל מענין הנסיעה, שנסע אל רבנו ז"ל, ובפרטיות שבעת שהיה אצל רבנו ז"ל, חלתה אשתו והיתה מסכנת, ולא היה מי שישגיח עליה, כי חותנו וחמותו היו בעיר קרעמניץ, והיה רעש בכל העיר, איך בעל מניח אשה לבדה (עין לעיל סימן תשכח).

אף-על-פירכן סוף כל סוף נתפשרו אתו, כי הסביר להם גדלת רבנו ז"ל, ואיך שבזכותו נשארה זוגתו בחיים וכו', ועוד דברים כאלו הרבה עמם, עד שעזבו אותו וכו'.

תשג.

ערב שבת קדוש פרשת בראשית, כ"ח בתשרי, הגיע רבנו ז"ל לעיר וואלטשיסק ערך של 110 קילומטרים מעיר קרסני. ושם הוא הגבול לעבר ולבוא אל עיר לעמברג, אף אז לא הניחו לעבר וכו'.

ונשבו שם רבנו ז"ל בערך שבועים.

פעם אחת חלם רבנו ז"ל בלילה, שעמדו חילות רבות מהקיסר שלנו מרוסיה, וכן כנגדם חילות רבות מהקיסר שלהם מוויין, והקיסריות בעצמן היו שם. ובקש רבנו ז"ל מאדון אחד, שיניח אותו לעבר. ואמר: "אותך בודאי לא אניח לעבר למדינתנו". והנראה היה מדבריו, שאמר לו, 'שהוא מתירא, פן יבלבל שם המדינה וכו'. והלך ובקש מהקיסר דשם בעצמו ואמר: "אני איני מתירא, אני מניחו לעבר לשם!" והקיץ רבנו ז"ל בבקר וספר להאיש, שהיה אז עמו, ואמר לו: "אני יודע, שהיום אעבר את הגבול, כי כך חלמתי!" וכן היה, שעבר אותו היום הגבול.

ובענין החלום הזה יש דברים בגו, וכן הרוב נשפח, כי לא נכתב בזמנו. והצדק היה, כמו שאמר האדון, שאותך בודאי לא אניח לעבוד, כי תבלבל את המדינה וכו', כי כן עשה רבנו ז"ל, שהכניע שם את האפיקורסות, שרש פורה ראש ולענה, שיצא משם וכו'.

וכל אלו השנים שאחרי לעמבערג הרבה רבנו ז"ל לספר ולדבר רק מאמונה פשוטה ואמר תורות ארכות וכן ספר המעשיות הארכות. והכל, כדי להשאיר אור האמונה בעולם אשר לאורו נסע ונלך עד התגלות ינון, שהוא יכבש בדעתו את העולם כלו.

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

ארבעים יום מסכת תענית – סגולה לשידוכים

עם כל שנה שעוברת, והסגולה לומר ולסיים מסכת תענית כל יום במשך ארבעים יום מ-ט"ו באב ועד ראש השנה – הולכת ונעשית יותר ויותר מוכרת. עברו כבר ארבע עשרה שנה מאז ההבטחה של מוהרא"ש ז"ע, אבל הברכה של צדיק – אינה נגמרת. רואים בכל שנה כיצד בחורים הולכים בעקבות הצדיק, נאחזים בגמרא – ונושעים בשידוכים.

המעשה שאנו מדברים, התרחש במחנה תפארת התורה, בשנה השלישית ליישיבה, כשעוד שהו במחנה בעיירה אלענוויל, ניו יורק. אז היה מצב הישיבה מאוד קשה. ניתן לראות כיצד ראש הישיבה שליט"א כותב במכתב מאותה תקופה:

"לא היה אז אפילו חתן אחד בישיבה, כי ביזו מאוד את הישיבה, והוציאו שם רע עלי ועל הישיבה וכו', מה שגרם שאנשים פחדו לקחת בחור מהישיבה לשידוך. בכל פעם שהציעו שידוך לבחור, וכששמעו שהוא לומד בברסלב – מיד היו סוגרים את הטלפון."

ראש הישיבה היה רגיל להזכיר שוב ושוב את הבחורים אצל מוהרא"ש ז"ע, ואמר לו: "מה יהיה? אף אחד לא רוצה לקחת בחורים מהישיבה."

אבל מוהרא"ש היה תמיד מחזק אותו ואמר לו: "עוד תראה שיעזב זמן שהבנות ירצו אך ורק בחורים מהישיבה שלך."

זה נשמע כאילו מוהרא"ש רק רצה לעודד אותו, קשה היה לדמיין איך המצב יכול להשתנות.

ראש הישיבה ממשיך שם באותו מכתב :

"אבל היום רואים מהי ברכת צדיק – עשרות שידוכים יצאו לפועל רק מפני שהבנות התעקשו: הן רוצות רק בחור מהישיבה. הן שומעות את הדרשות של הישיבה, הן שומעות איך הבחורים גדלים עם מידות טובות, עם שכל – דברים שלא שומעים במקומות אחרים."

"אני אז כתבתי מכתבים למוהרא"ש זכורנו לברכה, שהבחורים בוכים אליי – הם רוצים להתחתן. ומוהרא"ש כתב לי שהוא יבוא בט"ו באב לקעמפ ויעשה סעודה, והוא יביא שידוכים. וכך היה – מוהרא"ש הגיע לקעמפ, ועשו סעודה לכבוד ט"ו באב."

במהלך הדרשה אמר מוהרא"ש כך: 'אני מבטיח לכל בחור מעל שבע עשרה – שילמד כל יום את כל מסכת תענית, מט"ו באב ועד ראש השנה – אני מבטיח שהוא ימצא את זיווגו מיד אחרי ראש השנה'. ומה אומר לך – כפי שאמר כך היה. מיד התחילו שידוכים בזה אחר זה, וכולם נהיו חתנים והתחתנו, ויש להם חיים יפים.

היו כמה בחורים שלא מצאו את השידוך מיד באותו זמן. בהתחלה הם היו מלאי שאלות – מה זה? איפה השידוך שלי? הרי למדתי את מסכת תענית ארבעים פעם! בפועל, אחר כך כשהם מצאו את זיווגם, התברר להם שהכלה שלהם באותה תקופה עוד הייתה צעירה מדי."

מאז ועד היום חוזר הדבר על עצמו מדי שנה בט"ו באב – ולא רק בישיבת "היכל הקודש", אלא בישיבות רבות בכל מקום. כל אחד מחפש סגולות ועצות לשידוך, וכששומעים כאן על סגולה בדוקה ומונסה מצדיק – זה תופס מקום. לכן רואים בישיבות רבות בחורים שלומדים במהלך היום את סדרי הישיבה כרגיל, ואחר כך, מרצונם החופשי וללא שאף אחד יכריח אותם, הם לוקחים על עצמם ללמוד את כל מסכת תענית בכל יום, עם התמדה ועקשנות מרשימה.

ברכת הצדיק מתקיימת – ורואים בכל שנה סיפורים מופלאים על בחורים שמצאו שידוכים טובים, לעיתים בדרכים לא צפויות, מהר ובקלות, ומקימים בתים יפים, נאמנים ויראי שמים לשם ולתפארת.

חז"ל אומרים: "לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב", היום שבו שמחים בשידוכים. וכן אמרו חז"ל, שטמ"ו באב ואילך יש להוסיף בלימוד התורה – והבחורים ההולכים בדרכו של הצדיק אכן עושים זאת ממש. הם מוסיפים בלימוד התורה – ובעזרת השם מקימים בית נאמן בישראל.

אומרים (ברכות כד ע"א): 'אשתו פגופה', ונשמות הבעל והאשה היא אחת מממש כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רסה) שלמעלה בשמים נשמתן אחת הם וכו', עין שם. ולכן כל מה שהאשה מסייעת לבעלה בעבודת השם יתברך, הרי היא פועלת בשביל שניהם ביחד, והיא זוכה לעלות באותן מעלות שהוא עולה, ויתבוא על שכרה בזה ובבא לנצח.

אי אפשר לתאר את גודל המעלה של אישה יהודיה שמוסרת את נפשה בשביל הבעל. היא מחזקת אותו, היא עוזרת לו שיוכל להיות טוב וירא שמים, שהוא יוכל ללמוד ולעבוד את השם ברוגע, כל אחד לפי דרגתו, ובזכות זה היא תזכה לשכר גדול מאד הן בעולם הזה והן בעולם הבא.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך אשה וערך זכות)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אברהם יצחק אייזנער הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה יעקב הלל פארקאש הי"ו קרית ברסלב

מו"ה אהרן גאלדשטיין הי"ו ירושלים ע"ה ק'
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה יצחק קויפמאן הי"ו ירושלים ע"ה ק'
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה פנחס דוד לעבאוויטש הי"ו קרית יואל
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה יעקב סאמעט הי"ו ירושלים ע"ה ק'
להולדת הבת למזל טוב

החתן שמואל ראזענטאל הי"ו בית שמש
להולדת אירוסיו ע"ה ג' למזל טוב

מו"ה אברהם משה שטראססער שליט"א קרית ברסלב
מנהל מוסדות היכל הקודש ברסלב
לשמחת החלאקה לבנו הערשי נ"י למזל ט'

מו"ה שלמה יאקאבאוויטש הי"ו קרית ברסלב
לשמחת החלאקה לבנו אברהם נ"י למזל ט'

מו"ה יוסף פריעדמאן הי"ו קרית ברסלב
לשמחת החלאקה לבנו נחמן שמועון נ"י למזל ט'

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה 3- רח' נהרדעא 24
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	